

РЕШЕНИЕ

№ 660

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10532** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на ТД на Националната агенция за приходите (НАП) – С. срещу Решение на СРС, НО, 14-ти състав по н.а.х.д 14600/2019 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 435244-F445429 от 17.05.2019г., издадено от Началник Отдел „Оперативни дейности“ - С., в ЦУ-НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на „Пламен Димитров – 1971“ ЕТ е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н- 18/13.12.2006 г. на МФ /Наредбата/ вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби. Счита, че с оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства санкционираното в случая деяние е безспорно установено и за него ЕТ следва да понесе административнонаказателна отговорност. Сочи, че в съдебното решение не е обсъден и фактът, че нарушението се явява второ по ред за лицето. Същото се явява

утежняващо обстоятелство, до колкото лицето вече е било санкционирано за същото по вид нарушение. Оспорват се мотивите на СРС във вр. с приложението на чл. 28 от ЗАНН. Иска се обжалваното решение да бъде отменено и съдът да постанови друго, с което да потвърди НП.

Ответникът – „Пламен Димитров – 1971“ ЕТ, редовно призован, представлява се от процесуален представител адв. В. П., който оспорва основателността на касационната жалба и прави искане съдът да остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна Софийски районен съд е приел за установено следното: на 12.11.2018 г., инспектори по приходите към ЦУ-НАП, извършили проверка в търговски обект - магазин, находящ се в [населено място].[жк], [жилищен адрес] стопанисван от „Пламен Димитров - 1971“ ЕТ, ЕИК[ЕИК]. При проверката се установило, че разчетната касова наличност по фискално устройство за 12.11.2018г., според дневния финансов отчет с № 0016487, от монтирания в обекта ЕКАФП, с ФУ с инд. № ДТ507756 и ФП № 02507756, е в размер на 150,73 лв., както и има извършена операция „служебно въведени“ — 70 лв. Фактическата касова наличност, преброена по банкноти и монети, вписана в опис, била в размер на 254,50 лв. Установена разлика в касовата наличност била в размер на 33,77 лв. Проверяващите констатирали, че търговецът не е изпълнил задължението си, извън случаите на продажби - да отбележи всяка промяна в касовата наличност чрез операция „служебно въведени” и „служебно изведени“ суми. Установеното от проверката било материализирано в

протокол за извършена проверка № 0402251/12.11.2018г., съставен от проверяващите - Т. В. и С. С.. Съставен бил АУАН № F445429 от 20.11.2018г., от Т. В. - „инспектор по приходите“ в ЦУ на НАП - за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното наказателно постановление.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. СРС е приел, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че е осъществен съставът на нарушение по чл. 33. ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Въззивният съд е приел още, че въпреки осъщественото нарушение от обективна страна, процесното нарушение следва да се характеризира като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, с оглед характера и значимостта на обществените отношения, които се засягат с осъществяването му. Отчел е, че същото е с по-ниска от обичайната за това нарушение обществена опасност, тъй като установената разлика е в размер на 33.77 лв., а през деня, видно от приложения отчет, веднъж са били „служебно въведени“ средства в размер на 70 лв.

Решението е правилно. Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Правилна е преценката на съда, че деянието съставлява маловажен случай.

Съгласно чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) на ФУ се регистрира в същото чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Извеждането на суми от касата на търговския обект винаги следва да е документално обосновано, а обратното води до невъзможност да се проследи паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Поради това, като не е изпълнил своевременно визираното в Наредбата задължение, търговецът безспорно е осъществил състава на административното нарушение, описано в АУАН и НП. Обосновани са изводите на

СРС, че извършеното нарушение съставлява маловажен случай по чл.28 от ЗАНН. Прилагането на чл.28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, деянието с изключително нисък интензитет е застрашило обществените отношения, регламентирани с разпоредбите на Наредба № Н-18/13.12.2006 г., за регистрация и отчетност при осъществяване на търговските операции. Преценката дали конкретно извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се прави с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 от НК вр. с чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В конкретния случай, размерът на въведената в касата и неотразена във ФУ сума, а именно: 33,77 лева, не е съществен. Това обстоятелство, отнесено към факта, че в хода на проверката не са били констатирани други отклонения от законовите изисквания дава основание нарушението да бъде определено като такова с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Като е направил тази крайна оценка за наличието на маловажен случай по чл.28 от ЗАНН, Софийският районен съд е формирал правилен извод за отмяната на НП като незаконосъобразно.

Налагането на административно наказание като форма на държавна принуда следва да засяга правата на нарушителя само в предели и степен, която съответства на целите на наказанието. В чл. 12 ЗАНН е посочено, че административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Налагането на санкция не е, а и не следва да бъде самоцел на държавата - то трябва преди всичко да е в съответствие с тежестта на извършеното нарушение, независимо от обстоятелството, че нарушението е допуснато от юридическо лице. Във всички случаи наложената имуществена санкция в размер на 500 лева се явява несъразмерна с

обществената опасност на допуснатото отклонение от правилата за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти.

Съдът правилно не е зачел наказването за същото деяние от 2014г. като пречка за приложението на чл. 28 от ЗАНН, предвид изминалите срокове към момента на издаване на процесното наказателно постановление.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на СРС, НО, 14-ти състав по н.а.х.д 14600/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.